

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 2PP/40/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010836
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Simona Pajerská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:4325010836.1

Uznesenie

Okresný súd Levice, samosudkyňou Mgr. Simonou Pajerskou, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, o návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Levice dňa 10.12.2025 formou videokonferencie, takto

rozhodol:

Podľa § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2 Trestného zákona, súd návrh odsúdeného A. B., narodeného XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. D. XX/XX, E., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody F., na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/67/2023 zo dňa 04.11.2024, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/9/2025 zo dňa 30.04.2025, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 03.11.2025 bol tunajšiemu súdu doručený návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu, že spĺňa všetky podmienky podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a po prepustení na slobodu bude pracovať a viesť riadny život.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, oboznámením sa s návrhom na podmienené prepustenie, hodnotením odsúdeného ústavom na výkon trestu, hlásením zmien z ÚVTOS F., odpisom registra trestov odsúdeného, lustráciou ZVJS, lustráciou v databáze súdov, lustráciou v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, pripojeným spisom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/67/2023, z neho najmä rozsudkom zo dňa 04.11.2024 a uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/9/2025 zo dňa 30.04.2025.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že na svojom návrhu na podmienené prepustenie trvá, oľutoval spáchaný skutok, hodnotenie sa mu pokazilo, pretože bol napadnutý spoluväzňom. Pred nástupom do výkonu trestu pracoval ako zvärač v Nemecku. V prípade podmieneného prepustenia by pracoval ako zvärač na Slovensku alebo v zahraničí, býval by na adrese C. D. XX/XX, E., s dcérou.

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS F. súd zistil, že odsúdený bol doposiaľ pätnásťkrát súdne trestaný, z toho vo ôsmich prípadoch mu bol uložený nepodmienený trest odňatia slobody. Do výkonu trestu odňatia slobody nastúpil sám dňa 04.08.2025 do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody G.. Jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni. Nedostatky neboli zaznamenané. Disciplinárna odmena mu udelená nebola a nebol mu uložený ani disciplinárny trest.

Do tunajšieho ústavu bol premiestnený dňa 17.09.2025 za účelom výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia. V rámci vnútornej diferenciacie bol odsúdený umiestnený do diferenciačnej skupiny „B“. Krátkodobé ciele zaobchádzania boli odsúdenému určené dňa 06.11.2025.

Vzhľadom na krátku dobu od ich určenia, nie je možné vyhodnotiť ich plnenie, ale len správanie odsúdeného v tunajšom ústave.

Jeho správanie a vystupovanie nie je vždy na požadovanej úrovni, v jednom prípade porušil ústavný poriadok tým, že bol účastníkom fyzického konfliktu so spoluodsúdeným a v jednom prípade odmietol splniť príkaz príslušníka zboru byť ubytovaný v určenom oddiele. Vo svojich osobných veciach si udržiava poriadok na požadovanej úrovni. Hygienické návyky má osvojené. Z radov odsúdených nie je poverený žiadnou funkciou. Odsúdený väčšinu svojho voľného času trávi sledovaním televíznych programov, počúvaním rozhlasového vysielania a hraním spoločenských hier.

Odsúdený aktuálne pracovne zaradený nie je. V minulosti bol zaradený na nestráženom pracovisku s dohľadom poľnohospodárskeho charakteru AGROCONTRACT, kde nedostatky v jeho pracovnej morálke neboli zaznamenané. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného súvisiacich s udržiavaním čistoty a poriadku ubytovacích priestorov sa zapája podľa potreby. Disciplinárna odmena mu doposiaľ udelená nebola a nebol mu uložený ani disciplinárny trest. Kontakt udržiava s rodičmi a dcérou formou korešpondencie a telefonovania. O fyzickú návštevu a videonávštevu v tunajšom ústave doposiaľ nepožiadala.

Odsúdený sa opakovane dopustil páchania obdobnej trestnej činnosti, čo nepoukazuje na kritický postoj k jej páchaniu. Podmienky k udeleniu disciplinárnej odmeny si doposiaľ nevytvoril. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je nízke. Na základe uvedených skutočností riaditeľ ÚVTOS neodporúča podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Z odpisu registra trestov vyplývalo, že odsúdený sa doposiaľ pätnásťkrát dostal do rozporu so zákonom, pričom sa dopúšťal rôznorodnej trestnej činnosti, opakovane sa dopustil trestného činu krádeže, ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, marenia výkonu úradného rozhodnutia, ďalej trestného činu vydierania, porušovania domovej slobody, podvodu, poškodzovania cudzej veci, nebezpečného vyhrážania, výtržníctva a neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky. V dvoch prípadoch ide o uznanie cudzozemského rozhodnutia. V jednom prípade ide o odsúdenie cudzozemským súdom. V šiestich prípadoch bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, v dvoch prípadoch sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a bol mu nariadený výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody (odsúdenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/201/2009 a 0T/83/2019).

Z pripojeného spisového materiálu – rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/67/2023 zo dňa 04.11.2024, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/9/2025 dňa 30.04.2025, bolo zistené, že odsúdený bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a zároveň trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

V Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov mal odsúdený evidované tri záznamy, jednalo sa o priestupok proti majetku a priestupky proti verejnému poriadku. V lustrácii v databáze súdov mal odsúdený evidované štyri súdne konania, ktoré boli právoplatne skončené.

Zástupca ÚVTOS F. na verejnom zasadnutí predniesol hodnotenie v súlade s jeho písomným vyhotovením, a k veci dodal, že od vypracovania hodnotenia došlo u odsúdeného k zmene, doposiaľ nebol disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný bol dvakrát, dňa 14.11.2025 disciplinárne potrestaný celodenným umiestnením do uzavretého oddielu na dobu 5 dní, porušil zásady slušného správania a mal fyzický konflikt s odsúdeným, dňa 25.11.2025 disciplinárne potrestaný celodenným umiestnením do uzavretého oddielu na dobu 10 dní, odmietol splniť pokyn príslušníka ZVJS. Záver hodnotenia sa nemení, odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, podmienené prepustenie sa neodporúča.

Odsúdený k hodnoteniu uviedol, že bol dvakrát fyzicky napadnutý spoluodsúdeným, ktorý ho zdrapol za košeľu, nakoniec bol za to potrestaný on.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že s poukazom na vykonané dokazovanie mala za to, že u odsúdeného neboli naplnené materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie, preto navrhla jeho žiadosť zamietnuť.

Podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku, o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Na základe uvedených zákonných ustanovení a zisteného skutkového stavu, súd dospel k záveru, že odsúdený dňa 04.11.2025 splnil formálnu podmienku na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko vykonal polovicu z uloženého trestu odňatia slobody, avšak svojím správaním a plnením povinností v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal polepšenie, a zároveň nesplnil druhú materiálnu podmienku podmiennečného prepustenia, a teda, že od neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Súčasťou materiálnych podmienok pre rozhodovanie súdu o podmiennečnom prepustení je preukázanie, že odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie, za súčasného preukázania, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Zároveň súd prihliada aj na závažnosť spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave odsúdený vykoná trest.

Ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený, po podmiennečnom prepustení, povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Súd svoj názor opiera taktiež o hodnotenie odsúdeného riaditeľom ÚVTOS F., podľa ktorého sa odsúdený páchania trestnej činnosti dopúšťal opakovane, pričom riziko recidívy bolo u neho nízke a resocializačná prognóza bola priaznivá. Z hodnotenia vyplývalo, že odsúdený bol dvakrát disciplinárne potrestaný, odmenený nebol, naplnenie cieľov zaobchádzania nebolo možné vzhľadom na krátky výkon trestu hodnotiť, správanie nebolo vždy na požadovanej úrovni (bol účastníkom fyzického konfliktu a odmietol splniť príkaz príslušníka), aktuálne nebol pracovne zaradený. S poukazom na predložené hodnotenie odsúdeného mal súd za to, že odsúdený plnením povinností a správaním sa počas výkonu trestu odňatia slobody nepreukázal polepšenie do takej miery, aby bolo možné konštatovať, že splnil všetky zákonné podmienky na rozhodnutie o podmiennečnom prepustení. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za plnenie príkazov a nariadení príslušníkov a zamestnancov zboru, prípadne za dobrú prácu v podmienkach výkonu trestu, bol páchatel' automaticky

prepustený, po odpykaní stanovenej doby, bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Vychádzajúc z charakteru trestnej činnosti, pre ktorú v súčasnosti odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ako aj z jeho sklonov k páchaniu druhej rovnakej trestnej činnosti (opakovane odsúdený za majetkovú trestnú činnosť), možno vyvodiť záver, že páchanie trestnej činnosti nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale že sa jedná o osobu, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť, špeciálneho majetkového recidivistu, pričom nie je záruka, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa opätovne trestnej činnosti nedopustí. Vo všeobecnosti poskytuje osobnosť viacnásobných recidivistov iba veľmi slabé záruky, že by sa v budúcnosti trestnej činnosti nedopustili. Súd preto dospel k záveru, že odsúdený nespĺnil všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z materiálneho hľadiska, a to pre jeho opakované páchanie rôznej, a zároveň aj druhej rovnakej trestnej činnosti.

Z uvedených dôvodov, v prípade podmiennečného prepustenia odsúdeného, existuje pre okolitú spoločnosť zvýšené riziko recidívy (ide o osobu v minulosti 15-krát súdne trestanú), a preto nemožno dôvodne očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona. Odsúdenému už bola zo strany spoločnosti daná možnosť preukázať polepšenie, ukladané mu boli aj tresty alternatívne, v dvoch prípadoch tresty s podmiennečným odkladom, avšak nevedol riadny život a bol mu nariadený výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Súd preto nemal pochybnosť, že u odsúdeného už uložený trest neplní resocializačnú funkciu, funkciu individuálnej/generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale len funkciu ochrannú, kedy sa ďalším výkonom trestu chráni okolitá spoločnosť.

Formálne deklarovanie ľútosti odsúdeného nad svojím konaním a snaha odsúdeného viesť riadny život, pracovať, neboli pre súd relevantné skutočnosti odôvodňujúce iné rozhodnutie vo veci. U odsúdeného sú zakorenené sklony k páchaniu trestnej činnosti, k nerešpektovaniu právneho poriadku, základných noriem občianskej spoločnosti, k neplneniu zákonných povinností, a preto podľa mienky súdu bude potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody, ktorý mu končí 04.02.2026.

Súd skúmal aj možnosti podmiennečného prepustenia v zmysle ustanovenia § 68 odsek 1 Trestného zákona s nariadením probačného dohľadu nad odsúdeným za súčasného ustanovenia primeraných obmedzení alebo povinností v zmysle § 51 odsek 3 a 4 Trestného zákona a mal za to, že ani uložené primerané obmedzenia či povinnosti by nedávali záruku, že odsúdený by po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život, a to s poukazom na vyššie uvedené okolnosti ako aj skutočnosti zistené o osobe odsúdeného, jeho resocializačnú prognózu, ktorá bola menej priaznivá. V tomto smere zohráva významnú úlohu aj jeho život pred nastúpením do výkonu trestu, okolnosti spáchanej trestnej činnosti a opakované páchanie trestnej činnosti.

Z dôvodu nesplnenia materiálnych podmienok súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia a návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp. zn. 2PP/40/2025. O sťažnosti rozhoduje Krajský súd v Nitre. Sťažnosť má odkladný účinok. Právo podať sťažnosť nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.